

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714200824
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2714200824.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného splnomocnencom Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi O. A., D. XX.XX.XXXX, N. S. Z. D. X.. G. XX, o zaplatenie 461,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 460,49 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 02.11.2012 do zaplatenia, náhradu iných trov vo výške 15,60 eur a trov právneho zastúpenia spoločnosti Bobák, Bollová a spol., s.r.o. vo výške 47,34 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím návrhom doručeným Okresnému súdu Skalica dňa 10.2.2014 žiadal súd, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 657,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 2.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania z titulu neuhradenia ceny za poskytnuté služby vo výške 466,80 eur a z nároku na zaplatenie škody vo výške 191 eur. Návrh odôvodnil tým, že uzavrel s odporcom Zmluvu č. V., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal navrhovateľ odporcovi 1 ks SIM karty, ktorá umožnila odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ sa domáhal nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá mu vznikla za odpredané telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón C. P. S. + O. A. vo výške 191 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.z. škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca tiež riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 466,80 eur vyfakturovaných v období 2012/06-2012/08. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 18.10.2012 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na Pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania z celkovej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami v článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 2.11.2012.

Podaním zo dňa 5.2.2015 zoberal navrhovateľ svoj návrh späť v sume 1,33 eur (poplatok za upomienku) a v sume 3,98 eur (poplatok za odpojenie), spolu v sume 5,31 eur spolu s úrokom z tejto sumy. Okresný

súd Skalica uznesením č.k. 3C/77/2014-47 zo dňa 11.3.2015 zastavil konanie čiastočne o sumu 5,31 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 5,31 eur od 2.11.2012 do zaplatenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.6.2015.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Vo veci sa jednalo o drobný spor, pretože žalovaná suma nepresahovala výšku 1000,-eur (§ 200ea ods. 1 O.s.p.: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor) a súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vec rozhodol bez prítomnosti nepredvolaných účastníkov bez nariadenia ústneho pojednávania, pričom miesto, čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli Okresného súdu Skalica najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku vo veci účastníkov.

Súd sa oboznámil so Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. V., dodatkom k tejto zmluve, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., pokusom o pokonávkou, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 5.2.2015, dokladom o predajnej a akciovej cene mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. V. zo dňa 29.5.2012 mal súd preukázané, že navrhovateľ a odporca sa dohodli, že navrhovateľ poskytne odporcovi účastnícky program Vol. do vš. sietí 200+ a Vol. s. Večer a Víkend+ k typu telefónu C. P. S. + O. A. a odporca potvrdil, že prevzal 1 ks SIM karty.

K zmluve o poskytovaní verejných služieb č. V. bol predložený Dodatok zo dňa 29.5.2012, ktorého predmetom bola dohoda strán na aktivácii účastníckeho programu Vol. do vš. sietí 200+ a Vol. s. Večer a Víkend+ a o predaji mobilného zariadenia C. P. S. + O. A. za kúpnu cenu 89 eur. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. a) dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia tohto dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom podľa zmluvy v znení tohto dodatku ako účastník služieb poskytovaných mu navrhovateľom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti, bez ohľadu na skutočné právne následky uvedeného úkonu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. b) dodatku sa odporca zaviazal, že nepožiada o vypojenie z prevádzky, alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty, pokiaľ jej takáto povinnosť nevyplýva zo zmluvy, pričom v takom prípade je povinná bez zbytočného odkladu pokračovať v užívaní služieb prostredníctvom inej SIM karty, ktorá nahradí vypojenú resp. deaktivovanú SIM kartu. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. c) dodatku sa odporca zaviazal, že sa nedopusť takého konania, alebo nedá svojím konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto dodatku alebo v zmluve, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. V zmysle čl. 2, ods. 2.3 písm. d) dodatku sa odporca zaviazal, že bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. taký variant účastníckeho programu) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písmene b) uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu záväzku účastníka uvedeného v bode 2.2 tohto článku. V článku 2 v bode 2.1 dodatku je uvedené, že účastník je povinný zaplatiť podniku kúpnu cenu telefónu vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.2 a poplatok vo výške uvedenej v čl. 1 bode 1.5, ďalej je povinný zaplatiť kúpnu cenu a poplatok na základe faktúry vystavenej podnikom v lehote uvedenej vo faktúre, inak do 15 dní od vystavenia faktúry. V prípade, že podnik o to účastníka požiadajú, je tento povinný zaplatiť celú kúpnu cenu telefónu s DPH alebo poplatok v hotovosti na predajnom mieste.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.7.2012 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi za poskytnuté služby za obdobie 13.7.2012-12.8.2012 sumu 335,19 eur, faktúra bola splatná dňa 30.7.2012.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.7.2012 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi poplatok za upomienku 1,33 a mesačný poplatok poistenie faktúr 1 eur, spolu 2,33 eur, faktúra bola splatná dňa 30.7.2012.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.6.2012 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi za poskytnuté služby za obdobie 29.5.2012-12.7.2012 sumu 127,30 eur, faktúra bola splatná dňa 30.6.2012.

Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.8.2012 súd zistil, že ňou navrhovateľ fakturoval odporcovi za poskytnuté služby za obdobie 13.8.2012-12.9.2012 sumu 0 eur a poplatok za odpojenie 3,98 eur s DPH, spolu 3,98 eur, faktúra bola splatná dňa 30.8.2012.

Vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. účinných od 1.1.2012 (ďalej len VP) sa v článku 17, bod 17.4 sa zmluvné strany dohodli, že zmluva a všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi účastníkmi konania, ktoré nie sú výslovne upravené v zmluve a všeobecných podmienkach, sa riadia ustanoveniami zákona o elektronických komunikáciách, a ak v ňom nie sú upravené, riadia sa ustanoveniami ostatných právnych predpisov.

Z dokladu o predajnej a akciovej cene mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia vyplýva, že mobilný telefón C. P. S. + O. A. mal akciovú cenu 89 €, predajnú cenu 280 €, zmluvná pokuta bola určená vo výške 191 €, doba viazanosti od 29.5.2012 do 29.5.2014.

Z listu navrhovateľa zo dňa 11.8.2011 označeného ako pokus o pokonávku mal súd preukázané, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie sumy 271,82 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby, sumy 792,94 eur za zmluvnú pokutu, spolu 1064,76 eur.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení do 31.8.2012 (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1-2 Občianskeho zákonníka platného v znení do 30.9.2013 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3-4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť

sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1-3 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.3.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Zo zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne iba čiastočne, a to v časti priznanej rozsudkom za poskytnuté elektronické komunikačné služby a čiastočne u príslušenstva pohľadávky (úroku z omeškania). Súd mal zmluvou o poskytovaní verejných služieb a dodatkom k tejto zmluve preukázané, že tieto majú podstatné náležitosti, vyžadované zákonom o elektronických komunikáciách a zmluvu s dodatkom posúdil ako platne uzatvorenú, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, lebo z postavenia účastníkov je zrejmé, že navrhovateľ je v nej dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a odporca je fyzickou osobou podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľských zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uzavretej zmluvy a dodatku k nej má navrhovateľ ako veriteľ voči odporcovi ako dlžníkovi pohľadávku, pretože v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ v prospech odporcu plnil tým, že podľa predmetu svojej podnikateľskej činnosti poskytol odporcovi elektronické komunikačné služby, za ktoré sa odporca zaviazal v zmluve a v dodatku k nej zaplatiť odplatu. Súd, prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou účastníkov tvrdiť určité právne skutočnosti a tieto v konaní preukázať, mal za preukázané tvrdenia navrhovateľa, že zo zmluvy a dodatku navrhovateľ plnil, poskytol odporcovi SIM kartu a umožnil mu využívať svoje elektronické komunikačné služby.

Súd sa najskôr zaoberal nárokom navrhovateľa uplatneným v sume 191 eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania, ktorý skutkovo vymedzil navrhovateľ v návrhu ako nárok na náhradu škody. Vyplýva z neho, že navrhovateľ má za to, že mu patrí náhrada tejto škody z dôvodu, že odporca porušil svoju zmluvnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu minimálne 24 mesiacov, označovanú aj ako doba viazanosti a porušil ďalej svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať splatné záväzky. Škodu navrhovateľ vypočítal tak, že pri zariadení/telefóne C. P. S. + O. A. od predajnej ceny 280 eur odpočítal akciovú cenu 89 eur a tak si uplatnil vznik škody vo výške 191 eur. Medzi účastníkmi sa jedná o občianskoprávny vzťah, ktorý súd z titulu nároku na škodu posudzoval podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa zodpovednosti za škodu predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie a pre vznik zodpovednosti za škodu musia byť splnené všetky uvedené predpoklady. Ak chýba čo i jeden z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka sa písomne uzavretá dohoda môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

Vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti navrhovateľ uvádzal, že odporca porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy a z dodatku k nej a to zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Navrhovateľ bližšie nerozlíšil, ktorú z uvedených dvoch povinností odporca porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby resp. oboje. Sám navrhovateľ stanovil vo VP do čl. 4, bod 4.1. ustanovenie, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a platnosť zmluvy zaniká po a) dohodou zmluvných strán b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, a.s. d) smrťou alebo zánikom účastníka alebo podľa 4.2. dohodou o dni skončenia zmluvy, ak zmluva alebo jej dodatok neustanovujú inak. V konaní súd nemal za preukázané alebo vyvrátené, že medzi navrhovateľom a odporcom existovala v rámci zmluvnej voľnosti strán iná dohoda o trvaní zmluvy a dodatku, že zmluva s odporcom bola uzavretá na dobu neurčitú a nezanikla žiadnym zo spôsobov uvedených v čl. 4, 4.1 VP, pričom ak by došlo k zániku zmluvy, vyžadovala by sa podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre platnosť právneho úkonu písomná forma a v konaní navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno k tomu, že zmluva v priebehu 24 mesiacov zanikla. Odpojenie odporcu z telekomunikačnej siete súd nepovažuje za právny dôvod skončenia zmluvy a nie je uvedený ani ako dôvod v čl. 4 VP. Súd z týchto zistení vyvodil, že odporca neporušil dobu viazanosti a nemohol sa tak dopustiť nedodržania záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Čo sa týka skutkového tvrdenia navrhovateľa, že okrem doby viazanosti mal odporca porušiť svoj záväzok platiť za služby riadne a včas, súd tu poukazuje na formuláciu bodu 2.5. dodatku, že okamihom porušenia povinností účastníka (odporcu) tam uvedeným spôsobom má navrhovateľovi vzniknúť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, vyložil ho súd podľa slovného znenia vo význame, že ide o zmluvnú pokutu podľa čl. 2, 2.5., stanovenej za nedodržanie doby viazanosti, tiež za nezaplatenie splatnej ceny za služby a tak, že je naviazané na uplatnenie navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie zmluvnej povinnosti druhej strany záväzkového vzťahu a súd ho nespájal s náhradou škody, ktorá je právne upravená v ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože zmluvná pokuta má podľa § 544 Občianskeho zákonníka zabezpečovací charakter záväzku a má tak iný právny význam, odlišný od všeobecnoprávnej úpravy škody a jej náhrady. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorého v spore o zaplatenie nároku z ním tvrdenej vzniknutej škody, ktorú mal spôsobiť odporca, neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenie, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov, nebolo preukázané, žeby zmluva zákonným spôsobom ku dňu vyhlásenia rozsudku zanikla a nesplnenie povinnosti odporcu platiť riadne a včas nemožno považovať za taký protiprávny úkon, z ktorého by navrhovateľovi vznikla škoda, ktorá mala vzniknúť podľa tvrdení navrhovateľa ako rozdiel medzi spotrebiteľskou (trhovou cenou) a dohodnutou cenou medzi účastníkmi za jedno telekomunikačné zariadenie vo výške 191 eur. Nebol tak splnený jeden z predpokladov vzniku škody, a to protiprávny úkon škodcu voči poškodenému.

Navrhovateľ spája škodu, ktorá sa chápe ako ujma, vzniknutá v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi a škoda (majetková ujma) je nimi napravitelná poskytnutím takéhoto majetkového plnenia. Vznik škody a jej výšku navrhovateľ odvodil od rozdielu spotrebiteľskej (trhovej ceny) a akciovej, zľavenej ceny. Súd má za to, že za škodu nemožno považovať, ak navrhovateľ v rámci svojej marketingovej politiky predáva mobilné telefóny a zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať odporcovi zariadenie/telefón so zľavou. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi pri kúpe zariadenia/telefónu poskytol, nemožno považovať za následok porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale len ako následok vôle navrhovateľa vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou zariadení/telefónov nemôže byť následkom navrhovateľom tvrdeného, ale navrhovateľom nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale je výsledkom dohody medzi navrhovateľom a odporcom o cene huteľnej veci, ktorá bola predmetom prevodu vlastníctva. V prípade účastníkov došlo k platnému uzavretiu zmluvy a dodatku k zmluve, ktorých predmetom prevodu vlastníctva bola huteľná vec, konkrétne jedno telekomunikačné zariadenie/mobilné zariadenie, išlo o dvojstranný právny úkon pozostávajúci z návrhu (oferty) a prijatia návrhu (akceptácie), spočívajúci vo vzájomných a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, na základe ktorého predávajúcemu (navrhovateľovi) vznikla povinnosť predmet kúpy kupujúcemu (odporcovi)

odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Prejav vôle strán ohľadom zariadenia/telefónu bol zhodný o predmete kúpy a kúpnej cene, ktorá je podstatnou náležitosťou kúpnej zmluvy a dohoda účastníkov o cene je zrejma z čl. 1. bod 1.2 dodatku. Odporca nadobudol jedno telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón do svojho vlastníctva na základe kúpnej zmluvy jeho prevzatím (§ 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a v konaní nebola tvrdená a ani zistená žiadna výhrada vlastníctva v zmysle § 601 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie účastníka (odporcu), že si je vedomý bežnej maloobchodnej ceny bez zľavy zo spotrebiteľskej ceny má iba deklaratórny charakter a neobsahuje žiadny záväzok odporcu v prípade porušenia akejkoľvek jeho povinnosti zo zmluvných vzťahov s navrhovateľom uhradiť navrhovateľovi škodu a súd nezistil, žeby zo zmluvy, z dodatku alebo VP vyplývala povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi doplatok kúpnej ceny zariadenia/telefónu. Súd nemá v konaní preukázané, že došlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd jeho návrh v časti sumy 191 eur zamietol. Ak nebolo priznané právo na náhradu škody v žalovanej výške, nevznikol navrhovateľovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy a preto súd návrh zamietol aj v časti požadovaného úroku z omeškania z tejto sumy.

V ďalšej časti si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie neuhradenej ceny za telekomunikačné služby vo výške 466,80 eur. Nakoľko navrhovateľ zobral návrh späť v časti poplatku za upomienku 1,33 eur a poplatku za odpojenie 3,98 eur, spolu v sume 5,31 eur aj s úrokom z omeškania z tejto sumy a súd zastavil konanie čiastočne o sumu 5,31 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy, nárok navrhovateľa na zaplatenie neuhradenej ceny za telekomunikačné služby zostal vo výške 461,49 eur, v ktorej sume je zahrnutý aj mesačný poplatok poistenie faktúr 1 eur. Súd nepriznal navrhovateľovi z faktúry č. XXXXXXXXXXXX mesačný poplatok poistenie faktúr 1 eur, pretože nárok na túto sumu navrhovateľovi z ním predložených listinných dôkazov nevyplýva, teda navrhovateľ okrem poukazu na faktúru neunesol dôkazné bremeno, ani inak nezodôvodnil tento nárok, tento nárok nie je zdôvodnený ani v návrhu, ani v zmluve, či v dodatku k nej, pričom nie je v zmluve ani dodatku k nej ako služba uvedený, teda nebol s odporcom ako spotrebiteľom individuálne vyjednaný, a preto súd nárok navrhovateľa na tento poplatok zamietol.

Vzhľadom k tomu, že má súd v konaní preukázané, že odporca neplnil riadne a včas navrhovateľovi za ním poskytnuté telekomunikačné služby vyplývajúce z predložených faktúr v sume 460,49 eur, pričom odporca v konaní nenamietal, že mu telekomunikačné služby boli dodané, odporca zostal v konaní pasívny, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi za neuhradené telekomunikačné služby pohľadávku celkom vo výške 460,49 eur.

Súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania z priznanej dlžnej sumy podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Pre nezistenie rozporu s ustanoveniami občianskeho práva (§ 517 OZ a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.) o výške požadovaného úroku z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania zo súdom priznanej sumy 460,49 eur a zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 2.11.2012 do zaplatenia tak, ako žiadal navrhovateľ, nakoľko faktúry, na základe ktorých bolo navrhovateľovi priznané plnenie, boli už splatné.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ nebol v konaní celkom úspešným účastníkom oproti odporcovi, a preto súd vypočítal jeho pomer úspechu resp. neúspechu k pomeru úspechu resp. neúspechu protistrany v konaní. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu navrhovateľa zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 657,80 eur, a po čiastočnom späťvzátí sumy 652,49 eur, pričom to, že sa konanie čiastočne zastavilo procesne zavinením navrhovateľa, z toho mu súd priznal sumu 460,49 eur, v sume 5,31 eur konanie zastavil zavinením navrhovateľa a v sume 192 eur návrh zamietol. Miera úspechu navrhovateľa predstavuje 70 % a u odporcu 30 %. Nakoľko mal navrhovateľ v predmetnej veci čistý úspech 40 %, súd priznal navrhovateľovi náhradu iných trov konania

za zaplatený súdny poplatok v sume 15,60 eur (40 % z 39 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, 2 x režijný paušál a DPH spolu v sume 47,34 eur (40 % z 118,34 eur).

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.